

Uhr til 90 Kr. Det er ganske klart, at her foreligger en Virksomhed, som i Virkeligheden er en Handel med Uhre og Bordtæpper, hvilken Handel kommer frem i en loelig Form, og som Ingen kan gjøre dem Noget for. Det er i højeste Grad uheldigt. Jeg tror, at det var heldigere at stride ind mod disse Foretagender, end at tro, at man virkelig naaer nogen Beskyttelse for Moraliteten og skaffer gode Bøger i Landet ved at give et enkelt Firma Bevilling, som, naar den skal betale sig, ikke vil kunne gaa uden Afsetning af en hel Masse Ting, som man maatte ønske ikke at se, selv om det Firma gjør sig Umage for ikke at affætte de værste Slags Ting, og staar under en Kontrol. Der vil sandselig blive affat en hel Del Ting, som man maatte ønske aldrig vilde blive affatte. — Jeg skal dernæst ogsaa fremhæve den høitærede Ministers Indbefommen imod den Udtalelse, der kom fra mig om at skaffe Fiskere Udgang til Udstillingen i Berlin. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Nedfattelsen af Taxten for Brevfort, som det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) har reist, skal jeg ikke komme ind derpaa. Det har været berørt i Udvalget, og der er fremkommet de samme Oplysninger, som den høitærede Minister har givet her; men Udvalget har derefter ikke som Udvalg villet røre ved Sagen, og jeg skal heller ikke gjøre det nu. Jeg skal tilstaa, at personlig nærer jeg Tvivl om, at man kan bygge paa disse Beretninger fra Lydsland om Fald i Indtægterne. Jeg veed ikke, hvor længe det er siden, at Nedfattelsen er indført, og hvor lang Tid den har haat til at virke i. Det er jo altid Tilfældet, at en Nedgang i Porto strax kan bevirke en betydelig Nedgang i Indtægter; men det retter sig efterhaanden, og jeg har ikke saa omfattende Oplysninger ved Haanden, at jeg kan se, om der her er Tale om en permanent Nedgang eller om en saadan, der tenderer i modsat Retning, til at blive en Opadgaen. — Dermed kommer jeg til Spørgsmaalet om Thurs, som det ærede Medlem foran mig (G. Petersen) har reist. Jeg kan tænke mig, at, hvad der egentlig navnlig generer det ærede Medlem, er, at Thurs, som har været omtalt tidligere, ikke er bleven kjøbt samtidig med, at paa eengang 3 andre Stationer skulle kjøbes, og jeg vil sige, at efter de Oplysninger, han har fremsat, navnlig om Antallet af Telegrammer til og fra Thurs, forekommer det mig nok, at Stationen har ikke saa ganske lidt Betydning, at den ialtsind har noget større Betydning end adskillige Statstelegraffstationer og større Betydning, end jeg havde troet, og end vistnok Udvalget havde troet. Udvalget er imidlertid, som det ærede Medlem vil vide, blevet enigt med Ministeren om iaar at indskrænke sig til Erhvervelsen af de 3 Stationer. Jeg veed ikke, hvorvidt Udvalget vil forandre sin Stilling i saa Henseende, men vil kun personlig bemærke. — thi paa

Udvalgets Vegne kan jeg ikke sige Noget om denne Sag — at jeg tror, at hvis det ærede Medlem ikke taber Taalmodigheden, vil Thurs nok følge med, om ikke iaar, saa til næste Aar, thi der synes, efter hvad der er fremkommet fra det ærede Medlems Side, at være endel, som taler for, at Staten overtager Stationen, navnlig da det synes givet, at Staten ikke vil lide Tab derved, fordi det, saaledes som Regnskaberne, efter hvad det ærede Medlem har oplyst, vise, vil være rimeligt, at det Tab, der nu lides af Thurs Indbyggere derved, at de ikke faae Rente af deres i Telegrafens satte Kapital, vil Staten ikke lide, thi den faar Indtægten af en stor Mængde Telegrammer, der afgaa til Thurs, hvad Thurs Indbyggere ikke faae, og derigjennem er det netop, at den Sum skal fremkomme, der kan gjøre det muligt, at Telegrafstationens Indtægter og Udgifter kunne balancere; maatte kan der endog blive et Overflud, derom kan jeg ikke have nogen Mening. — Jeg kommer nu til Spørgsmaalet om Treplantningen i Vestjylland. Jeg skal sige til det ærede Medlem fra Grenaa (Wøløkke), at det Ord „Vestjylland“ i Vædringsforslaget kommer fra Betænkningen og er kommen derind, fordi man fra Først af har vidst, at der fra den Side, hvorfra Sagen er kommen frem, nærmest har været tænkt paa Vestjylland; men om det er rigtigt eller ikke, kan jeg ikke bestemt udtale. Jeg tror, at det er rimeligt, at man, naar Sagen bliver gjort til Gjenstand for fornyet Forhandling i Udvalget, maatte vil kunne gaa den Vej, som det ærede Medlem nævnte, og sige: Jylland — udover Jyllands Grænser kan det vel ikke være hans Mening at udvide Plantningen, thi saa blev der for faa Penge —, men om det bør være Vestjylland, tør jeg ikke bestemt paagtaa. Det skal imidlertid blive overveiet inden Sagens 3die Behandling. Hvad selve Bevillingen angaar, undrer mig den Modstand, der er bleven reist. Det blev ikke betvolet af den høitærede Minister, og ikke benegtet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) — og jeg tror heller ikke, at det kan benegtes — at Treplantninger paa betydelige Strækninger omkring Huse og Gaarde paa store og spredte Arealer og i Landsbyer har stor Betydning for Landets Frugtbargjørelse og er en Mildnelse af de klimatiske Forhold i Jylland. Betydningen deraf er meget, meget større, end man gjør sig Begreb om. Det er vel muligt, at de Plantninger, der saaledes fremkomme, ikke have Betydning med Hensyn til Salg, naar man betragter dem som Handelsvare; men den Betydning, de have til at mildne Klimaet og derigjennem gjøre det muligt at dyrke adskillige Ting, som ellers ikke kunne komme op, og overhovedet at faae en Havedyrkning frem igjennem det Læ, som kommer tilveie, er vistnok meget stor. Dette er heller ikke blevet bestridt af det ærede Medlem for Veile; men han var misforstodt med, at Be-